אמר רב מנין שאין קדושין תופסין ביבמה

שנאמר ילא תהיה אשת המת החוצה לאיש

זר לא תהא בה הויה לזר ושמואל אמר

בעניותינו צריכה גם מספקא ליה לשמואל

האי לא תהיה אשת המת אי ללאו הוא דאתא

אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא אמר ליה רב מרי בר רחל לרב אשי הכי אמר אמימר

אהלכה כוותיה דשמואל אמר רב אשי השתא

דאמר אמימר הלכתא כוותיה דשמואל אם

היה יבמה כהן חולץ לה ושריא ליה איתגורי

איתגר א"כ מצינו יחומא נשכר יאלא אם היה

יבמה ישראל נותן לה שני גם והותרה לו

אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב

יבמה קדושין אין בה נשואין יש בה אי

קרושין אין בה נשואין נמי אין בה אימא

קדושין ונשואין אין בה ואיבעית אימא מאי

נשואין יש בה בזנות כדרב המנונא דא"ר

המנונא שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה

ואי בעית אימא לעולם כדאמרן מעיקרא

קרושין אין בה נשואין יש בה רמיחלפא

באשה שהלך בעלה למדינת הים 9א"ר ינאי

בחבורה נמנו וגמרו אין קדושין תופסין

ביבמה אמר ליה רבי יוחנן רבי לא משנתנו

היא זו דתנן יהאומר לאשה הרי את מקודשת

א) לעילית: [וע"ע לקמן לו. מוכר לעיל מע:], כ] [חלה פ"ב מ"ז כתובות יא. לו: ע"ב מ"ז כתובות יא. לו: ב"ק לע: גיעין לה: מוטים טו. ב"ק לא לע. ע"ז ב: נדה ד:], ל) לעיל פא לקמן לה. גיעין פ: פוטרה יח:, ד) ב"מ טו: קדושין סב. לה גיעין פו פוטרה יח:, מוובים מה:, ל) [ב"מ ח: מוובים מה:, לו וע" מוסי ב"ה אי לאון, h) [בשל שם ד"ה אי לאון, h) [בשל], ון ב"א],

תורה אור השלם 1. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אין לו לא תחה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: לאשה ויבמה:

גליון הש"ם

גמרא אמר רכי ינאי בחבורה נמנו וגמרו כו'. כעין זה מכות כא ע"ב:

הגהות הב"ח

(d) רש"י ד"ה מי משכחת וכו" אלא משום דאין וכו" אלא משום דאין וכו" אלא משום דאין הדי כנעמוד הקודס אלא מיים למיקא די במקנה די שיש לקלקולא הואיל וכן ממור משתע למ"ל וכן במטון:

(ב) בא"ד מיון דרגילות משתע למ"ל וכן במטון:

(ב) בא"ד מותן וכו" ו"ה" מותן וכו" מוטל נשכר ודוקא הוא: (ו) ד"ה מותן וכו" מותן וכו" בא"ד מותן וכו" בא"ד מותן וכו" בא"ד במשתע במחמי:

מוסף רש"י

בעניוסינו. מתוך עניות דעתנו שאין אנו יודעים פי׳ המקרא: אי לאו הוא דאסא. הרי היא כשאר חייבי לאוין ותפסי בה קדושין: אם היה יכמה כהן. זוו נישאת לשוק בעד אחד או בשני עדים שאמרו לה מת בעליך ואחר כך מת בכך ואמר שמואל בעיא גט וכיון דיהיב לה מת בעליך ואחר כך מה בכך ואמר שמואל בעיא גט וכיון דיהיב לה גיטא מיפקלא על היבם שהוא

כהן משום גרושה: חולך לה. יבם ושריא לבעלה: והוחרה לו. ליבס: נשוחין יש בה. קס"ד לענין גט דחם ניסת לזר שאמרו לה מת בעליך ואח"כ בנך לריכה גט: בונות. דהוי כזנות ומיתסרא איבם כרב המנונא. ורב אשי דאמר לעיל נותן לה שני גט והותרה לו לית ליה דרב המנונא: כדאמר מעיקרת. נשוחין יש בה לענין גט ולאו משום דקדושי נינהו אלא משום דאי מפקעת לה בלא גט אתי למימר נמי באשה שהלך בעלה למדינת הים וניסת ע"פ ב"ד בעד אחד תלא בלא גט אבל נתקדשה לא בעיא גיטא דהא אשת איש גופה שנתקדשה על פי ב"ד בעד אחד תלא בלא גט כדתנןיי אע"פ שנתן לה האחרון גט לא פסלה מן הכהונה: נמנו וגמרו כו'. דדרשינן לא תהיה לא תהא בה הויה: אינה מקודשת. כיון דהשתה לה תפסי בה קדושי לקמיה נמי לא תפסי דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם: מי משכחת מרגניתה. אי לאו דאמרי לך לא הוית מסיק אדעתיך דטעמא משום דלא תפסי בה קדושי השתא הוא אלא (ה) דאין מקנה דבר שלא בא לעולם ואפילו יש בידו לעשות עכשיו: אמר ליה ריש לקיש. לרבי יוחנן:

לי לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר אמר ליס ליס לקים. לרני יוסנן:
שאשתחרר לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך
או לאחר ישיחלוץ ליך יבמיך אינה מקודשת א"ל יאי לאו דדלאי לך חספא
מי משכחת מרגניתא תותיה א"ל ריש לקיש אי לאו דקלסך גברא רבה
הוה אמינא לך אנא ימתניתין רבי עקיבא היא דאמר אין קידושין תופסין
בחייבי לאוין ואי ר"ע כי אמר לה לאחר שיחלוץ ליך יבמיך ליתפסי בה קידושי
דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם דתנן

קונם החורק (גיטין דף פ: ושם) כר"ע והא דמת הישינן לקלקולא החור לפיטור לי

ישראל בהחולן (לעיל דף מה. ושם) ולרבי עקיבא הוי ממזר כדאמרינן בפ' עשרה יוחסין (קדושין עה:) ולקמן נמי בשמעתין דאמר ר' ינאי נמנו וגמרו שאין קדושין תופסין ביבמה אמר ליה רבי יוחנן רבי לא משנמינו היא זו כו' ודחי הא מני ר"ע היא מכלל דאיהו אמר אפילו אליבא נמנו וגמרו שאין קדושין תופסין ביבמה אמר ליה רבי יוחנן רבי לא משנמינו היא זו דר מבר מני מור ביבמה פירשתי בסוף דרבנן והא דקמני לעיל זו דברי רבי עקיבא דאמר אין קדושין מופסין בחייבי לאוין משמע דבהכי מלוי מה שהוא ממור ביבמה פירשתי (שם): החולן (לעיל מע. ד"ה הכל): אר דלאו הוא דאתא. פר"ת אי ללאו גרידא הוא דאמא ליבומי יבם לייבומי הוא דאסירא לשני אבל אי לא בעי לייבומי בש והותרה. אר"ת דאיירי שנמקדשה ולא נישאת ודוקא היכא דבעי יבם לייבומי הוא דאסירא לשני אבל אי לא בעי לייבומי

ברתן לה שני גבי והותרה. אר״ת דאיירי שנתקדשה ולא נישאת ודוקא היכא דבעי יבם לייבומי הוא דאסירא לשני אבל אי לא בעי לייבומי מולץ לה ושריא ליה להאי שקידשה דבקדושין לא קנסינן אפי׳ באשת איש אלא דוקא כשניסת דעבדה איסורא וכי היכי דמוחרת לחזור לו מוחרת נמי למקדש אם מת הבעל או גירש וכ״ש הכא ביבמה דשריא למקדש וכן הורה ר״ת הלכה למעשה באשה שלא ידעה שהיה לה יבם מוחרת נמי למקדש והחירה למקדש אחר חלילת היבם והא דפריך הכא אימגורי אימגור היינו משום דקאמר חולץ לה יבם ושריא לבעלה דמשמע חולץ בעל כרחו שכופין אוחו אע״פ שברלונו היה מייבם אילו לא קדשה ומש״ה פריך אימגורי אימגור אבל אם מדעתו היה חולץ היתה מוחרת לו ואין זה אימגורי אימגורי והא לא אילטריך ליה לרב אשי לאשמועינן וא״ת והשחא נמי מאי קמ״ל דקאמר נותן שני גט דלאשמועינן דבעיא גט לא אילטריך דכבר פסק אמימר בהדיא הלכתא כשמואל ואר״ת דקמ״ל שכופין אוחו ליתן גט כדי שלא יהיה חוטא נשכר (י) אבל אם נשמא אפילו רלה היבם לחלוץ אסורה לבעלה ותלא מזה ומזה כדמסיק בירושלמי דיבמה שנשאת בלא חלילה תלא ולא אמרי׳ זה חולץ וזה מקיים ומתני׳ אפילו רלה היבם לחלוץ אסורה לבעלה ותלא מזה ומזה אפילו בנשואי מעות וכ״ש בנשואי מזיד לא שכיחי כמו זנות מ״ת לא מיסתבר לאוקמי אל בנים בעואה מויד לא שירי הגמרא בהכי ומיהו מלינו חוטא נשכר משמע קלת דבמוד איירי ומתוך פירוש הקונטרם משמע דאיירי בניסת דפירש בטשאי מוד דלא אירי הגמרא בהכי ומיהו מלינו חוטא נשכר משמע קלת דבמוד איירי ומחך שוכרה לית ליה דרב המנונא ור״ח פסק כהלכות גדולות דאפי׳ נתקדשה תלא מן המקדש וכדברי ר״ת נראה לר״י עיקר:

האשה אחרת שהלך בעלה למדינת הים. פי׳ קדושין אין בה ומותרת לחזור ליבם (לו) נישואין ניש בהן ואסורה לחזור ליבם דמחלפה באשה אחרת שהלך בעלה למדינת הים כלומר כי היכי דגורינן באשה שהלך בעלה למדינת הים לומצא מחזיר גרושתו ה"נ ביבמה גזרי שמא יאמרו חלץ זה תשא זה ומצא מחזיר חלוצתו וכיון שפסק הרב אלפס דאפי׳ כשנשאת על פי עדים אסורה לחזור לו דלא עבד עובדא לו במגו אנוסה וצריכה גט מראשון דאי הוה אמר מינס אניסה (ליה) [לא] צריכה הימנו גט ה"נ ביבמה ל"ש נשאת ע"פ ע"א כדפסק הרב אלפס שפסק דע"א ביבמה מהימן ול"ש נשאת ע"פ (ע"א) [שני עדים] אסורה לחזור לו ויש שמפרשים בכל יבמה שום אשה שהלך בעלה למדינת הים דלא מיחזר כלל:

דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים או דלמא נישאו וה״ה זינו ומסייע לרב המנוגא א״כ בעי למימר דההיא משנה אמיא כרבנן דלר׳ עקיבא הא ודאי אסורה ליבם אפילו מאן דלית ליה דרב המנוגא כדמוכת בסוטה בפרק היה מביא (דף ימ: ושם) ובההיא משנה קתני

כל הדרכים האלו בה אלמא הוי ממזר לרבנן מיבמה ואר"י דהתם הוי ממזר מדרבנן משום דמיחלפה בחשה שהלך בעלה אבל מתני׳ משמע ליה דהוי ממזר מדאורייתא מדקתני סיפא אמרו לה מת בעליך ונשחת כו' והחחרון אינו ממזר ואי רישא ממזר מדרבנן האחרון אמאי אינו ממזר דכי היכי דקנסוה גבי בעל ה"נ קנסי לה לגבי בועל דאפילו אחר שמת בעלה או גירשה אסור בה והולד ממזר ממנו ואי מיירי בנשאת בעדים ולכך לא קנסוה א"כ ברישא למה קנסו לגבי יבמה ואין להקשות כיון דלרבנן נמי הוי ממזר מיבמה מדרבנן היכי קאמר לעיל סוף פ"ק (דף טו: ושם) בני לרות מעיד אני לכם שהם כהנים גדולים אפי׳ לב״ש שהיו בני יבמה לשוק דהתם שלא נשאת בטעות אלא בהוראת ב"ד ואין עומדת לנאת כלל דלא שייך טעמא דמיחלפה בחשה הלה דוקה בנשחת בטעות שעומדת לנאת ובירושל' מוקי לההיא דגיטין כר' עקיבא ואמר ר"י דירושל׳ אתי כלישנא קמא דרב גידל דבסמוך דאמר יבמה קדושין ונשואין אין בה דנשואין נמי לא אסרי לה איבם דלית ליה דרב המנונא וכיון דבמזיד בזנות לא מיתסרא בנשואי שוגג נמי לא גזרו וליכא למגזר שמא יאמרו חלץ זה ונשא זה נמצא מחזיר חלוצתו דהא אפילו באשה לא חיישינן להכי אלא משום קנם דהא בנתקדשה מותרת לחזור לו ולא חיישינן לחכי משום דלא קנסינן לה ולא חיישינן נמי להאי לישנא דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים ולהאי לישנא על כרחך ההיא

לא א מיי׳ פ״ד מהלי אשות הלי יד סמג עשין מא טוש״ע אה״ע סימן מד סעיף ז:

סימן מד סעיף ז: גב ב מיי פ"ב מהלי יבוס הלכה יט סמג לאוין פג טוש"ע שם סימן קנט

בג ג שם סעיף ז:
בג ג שם סעיף ב:
בד ד מיי פ"ז מהלכות
אישות הלי טו סמג
עשין מה טוש"ע שם סימן
מ סעיף ו [ע"ש מ"מ
וכ"מן:

תוספות ישנים

במה קדושין אין נה. פ״ה יבמה קרושין חין פני. פ"ים ה"לם נתקדשה אינה לנייכה גט נשואין יש פה דאם נשאת לריכה גט. ותימה א"כ מאי פריך אי קדושין א"ב הלריכה גט נשואין אין בה להלריכה גט נשואין נמי אין בה אשת איש חומית דבנתקדשה לאחר לא בעיא כדאמרינן בריש פרקין וי"ל דקא פריך אהא דקאמר נשואין יש בה לאוסרה על היבם משמע אבל בענין אחר לא מחחרא על היבח א"כ אם זנתה לא מתפרא ולהכי פריך אי קדושין אין בה לאוסרה על היבם וגם זנות אין בה רק נשואין לבד א"כ נשואין נמי אין בה לאוסרה על היבם ונהי דבאשת איש מתסרא בנשואין שאני אשת איש דמתקרא גם בזנות. וא"ת ומתסלו גם כוטת. זמ ת ומחמי פשיט ליה דונות ונשומין שוין הלא בגיטין דייק תלמודא נישאו אין זינו שמע דפשוט לחלמודה שלא להשוותם וי"ל דקוגיא דהכא אמיא כמסקנא דהתם: קרושין ונשואין אין בה לאוסרה איבם ואי תקשי הכונם יבמתו וכו׳ תלא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה וי"ל דהשתא נאמר כמו שאמר ר' ירמיה בירושלי דההיא כר' עקיבא אבל רבנן לא אמרי תלא מזה ומזה אלא זה חולן חה מקיים: ואיבעית אימא לעולם כדמעיקרא דקדושין לעולם כדמעיקרא דקדושין ומות אין בה ואי תימא א"כ נשואין נמי אמאי יש בה משום דמחלפא באשה משום דמחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים אבל בזנות לא שייך למימר דונות לא שכיח וא"ת ולמה לי למימר דמחלפה באשה ני נמימר דמחנפח בחשה שהלך בעלה למדינת הים מיפוק לי דכי היכי דאשה שהלך בעלה למדינת הים אסירא לבעלה גזרה שמא יאמרו גירש זה ונשא זה ה"נ יש לגזור שמא יאמרו חלך זה ונשא זה ונמלא מחזיר חלולמו וי"ל דבאשת איש לא אמרינן הך טעמא אלא משום דזנות אסירא באשת איש ועבדינן שוגג כמזיד אבל הכא ביבמה דאין זנות אוסר [כדבעי למימר נשואין יש בה אבל זנות אין בה דלית ליה דרב המנונא] א"כ אין לנו למגור הך גזרה דפרישית דחין להזריכה גט לאוסרה אלא משום דמחלפא באשה משום דמחלפא שהלך בעלה למדה"י:

תום' חד מקמאי

אמר רב יהודה אמר רב יבמה קדושין אין בה נישואין יש בה דמיחלפה